

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Teologická fakulta
Katedra praktické teologie

Bakalářská práce

Pohled obecních kronik Dobré Vody na místní domov důchodců

Vedoucí práce: Mgr. Tomáš Veber, Th.D.

Autor práce: Markéta Neckářová, DiS.

Studijní obor: Sociální a charitativní práce

Ročník: III.

2009

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění, souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách.

15. dubna 2009

.....

Děkuji vedoucímu bakalářské práce Mgr. Tomáši Vebrovi, Th.D.
za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce.

OBSAH:

ÚVOD	5
1. Stáří a stárnutí	7
2. Historie obce Dobrá Voda u Českých Budějovic	10
3. Sociální péče	18
3.1. Náhled na historický vývoj sociálních péče	18
3.2. Sociální péče o staré občany.....	29
4. Historie Domova důchodců z obecních kronik Dobré Vody.....	31
4.1. Domov důchodců Dobrá Voda u Českých Budějovic.....	32
4.2. Domov důchodců Dobrá Voda v zrcadle kroniky z let 1945-1976.....	34
4.3. Domov důchodců Dobrá Voda v zrcadle kroniky z let 1977-1988.....	37
4.4. Domov důchodců Dobrá Voda v zrcadle kroniky z let 1989-1999.....	38
5. Současnost Domova důchodců Dobrá Voda (VZ 2008)	39
ZÁVĚR	46
Seznam použitých zdrojů	47
Seznam použitých zkratk.....	49
Abstrakt.....	50
Abstract	51

ÚVOD

Tato bakalářská práce s názvem *Pohled obecních kronik Dobré Vody na místní domov důchodců* se zabývá historickými údaji o Domově důchodců Dobrá Voda.

V rámci studia tohoto tématu jsem chtěla zjistit, jak se domov vyvíjel od svého založení až po současnost.

V bakalářské práci se nejdříve zabývám obecnou problematikou stáří a stárnutí a hned poté historií obce Dobrá Voda u Českých Budějovic. Další kapitolou je zde přímo Domov důchodců Dobrá Voda a k němu navazující podkapitoly sociální péče o staré lidi a náhled na historický vývoj sociální péče.

Práce se zabývá dvěma cíly. Prvním cílem je oficiální reflexe Domova důchodců Dobrá Voda. Týká se zpracování třech obecních kronik Dobré Vody a to od roku 1945 do roku 1999.

Druhým cílem je zmapovat, zda byl Domov důchodců Dobrá Voda izolován od okolního světa, zda se mu stranil či jestli byl aktivní v dění mimo domov, tedy v obci Dobrá Voda a jejím okolí.

Práce reflektuje také zpracované výroční zprávy z roku 2008 Domova důchodců Dobrá Voda. Je to první výroční zpráva, která kdy byla pracovníky domova na Dobré Vodě zpracována.

Do své práce jsem si vybrala právě tento domov důchodců, jelikož byl založen již v 60. letech 20. století a měl by mít tudíž obsáhlou historickou minulost. Ale bylo tomu naopak.

Měla jsem k dispozici pouze jednu výroční zprávu domova a v archivu domova se nevyskytovaly žádné informace staršího data. Potýkala jsem se také s obtížemi týkajícími se dohledatelnosti událostí domova ve Státním oblastním archivu v Třeboni a ve Státním okresním archivu v Českých Budějovicích. Informací o domově důchodců v SOkA v Českých Budějovicích bylo jen málo a téměř se nedaly použít (byly zde uloženy jen dvě obecní kroniky Dobré Vody v elektronické podobě a jinak samé soukromé informace o zaměstnancích domova, které se veřejnosti neposkytují).

Pro psaní bakalářské práce a získávání údajů byly použity tyto metody - historická metoda (jinak též metoda přímá), srovnávací metoda (komparace), analýza dokumentu.

Nejvíce mne při psaní bakalářské práce inspirovala kniha Sociální služby (Matoušek, O. a kol. 2007), protože v ní byl uveden historický vývoj sociálních služeb pro seniory. Dalšími knihami byly Obecní kroniky Dobré Vody, ze kterých jsem čerpala historické události Domova důchodců Dobrá Voda.

1. Stáří a stárnutí

Gerontologie, geriatrie a stáří

Samo **stáří** je obtížně definovatelná poslední fáze života, V níž se nápadně projevuje **involuce**, souhrn involučních změn (zánikových, „poklesových“, atrofických), se zhoršováním zdatnosti, odolnosti a adaptability organismu. Z medicínského hlediska hovoříme o involučním úbytku potenciálu zdraví. Často dochází k rozporům mezi stářím kalendářním (věkem člověka) a stářím biologickým (jeho zdatností, mírou involuce). Mnozí lidé jsou na svůj věk neobvykle zdatní a výkonní, jiní působí předčasně zestárlým (progerickým) dojmem. V hospodářsky vyspělých zemích se obvykle za počátek kalendářního stáří považuje věk 65. Často se však o věku 65-74 (někdy dokonce 65-79 let) hovoří jen jako o počínajícím stáří a hranice vlastního stáří se posouvá do věku 75-80 let. Za **dlohověkost** se považuje věk 90 a více let, I zde však dochází až k hranici 100 let. Příčinou posouvání hranic stáří do vyššího věku je přibývání seniorů a zlepšování jejich zdravotního i funkčního stavu.

Gerontologie (řecky geron = starý člověk, logos = nauka, slovo) je souhrn poznatků o stárnutí, stáří a životě ve stáří. Vyučuje se na vysokých školách jako předmět i jako obor.

Gerontologie experimentální se zabývá příčinami a mechanismy stárnutí živých organismů.

Gerontologie sociální se zabývá společenskými souvislostmi individuálního i populačního stárnutí. Zasahuje do sociologie, psychologie, politologie, sociální práce, pedagogiky, ekonomie, práva, designérství i do dalších oblastí.

Gerontologie klinická se zabývá problematikou zdraví, chorob, funkčního stavu a zdravím podmíněné kvality života ve stáří. Označuje se také (a častěji) jako **geriatrie** (řecky iatró = léčím). V širším slova smyslu označuje geriatrie celou geriatrickou medicínu, které prostupuje prakticky všechny klinické obory

dospělého věku. V užším slova smyslu je geriatrie označením specializačního lékařského oboru.¹

Stárnutí jako biologický proces

Stárnutí člověka je proces velmi individuální, složitý, probíhající u různých lidí různě. Jako biologický proces může probíhat přirozeně nebo chorobně. V prvním případě hovoříme o fyziologickém, v druhém případě o patologickém procesu stárnutí. Jak ukazují výzkumy, ztráta pracovní schopnosti je především důsledkem chorobného stavu a teprve ve vysokém věku se může stát výsledkem přirozeného – fyziologického – procesu změn orgánů a jejich funkcí.

Biologické stárnutí je provázeno jen velmi pozvolným omezováním pracovních schopností následkem anatomických i funkčních změn. O anatomických změnách můžeme hovořit např. při zeslabování svalstva, křehkosti kostí a jejich obtížném srůstání při zlomeninách atd. K funkčním změnám řadíme např. zeslabování až úplný zánik funkcí smyslových orgánů (zrak, sluch atd.).²

Stárnutí a nemoc

Stáří není nemoc. Oba stavy se však vzájemně ovlivňují. K tomu je třeba dodat:

- a) Je známo, že onemocnění, která předcházejí stáří, často urychlují jeho průběh,
- b) Nemocnost spojená s pracovní neschopností bývá zpravidla vyšší po 45. roce života. Se zvyšováním věku se však také mění povaha onemocnění. Onemocnění náhlá, epidemického charakteru, ustupují onemocněním zdlouhavým, která předpokládají delší působení záporných

---

¹ Kalvach, Z. Onderková, A. *Stáří*, s. 7.

² Tomeš, I. *Sociální politika teorie a mezinárodní zkušenost*, s. 145.

činitelů a vyvolávají chronické změny, jako např. onemocnění cévní a srdeční, revmatismus atd.

- c) S vyšším věkem se prodlužuje průměrné trvání pracovní neschopnosti, zatímco často klesá průměrný počet nových onemocnění.

Stáří a pracovní schopnost

Stárnutí jako přirozený proces postupných nepříznivých změn v organismu významným způsobem ovlivňuje pracovní schopnost člověka. S narůstajícím věkem se sice mění pracovní výkon, avšak nikoli všeobecně. Projevují se, popřípadě zvětšují, rozdíly mezi jednotlivými pracovníky. Starší lidé mnohdy vyrovnávají ztráty ve fyzické výkonnosti způsobené věkem změnami pracovních metod, takže se nemusí projevit na úrovni jejich pracovní schopnosti.

Pracovní schopnost starších lidí, je-li vhodně volena, nevyčerpává, ale naopak konzervuje jejich životní potenciál, brzdí proces stárnutí a přispívá k prodlužování aktivního života. Úplná pasivita a nečinnost působí neblaze na organismus, urychluje proces duševní i svalové degenerace. Aktivní stáří, práce přiměřená životnímu tempu a možnost stárnoucího člověka, se stává požadavkem lékařů v boji proti degenerativním procesům.³

Měla by se objevovat snaha podporovat mezigenerační solidaritu, tzn. snížit negativní mínění veřejnosti o starých lidech. Dále pak snaha, aby staří lidé co nejdéle zůstali v zaměstnání a snaha úzce propojit zdravotní a sociální služby.

Jde-li o pracovní schopnost ve stáří, s narůstajícím věkem se mění pracovní výkon, avšak nikoli všeobecně. Starší lidé mnohdy vyrovnávají ztráty ve fyzické výkonnosti změnami pracovních metod, takže se nemusí projevit na úrovni jejich pracovní schopnosti. Jsou ale znevýhodněni, že nemají potřebnou pružnost a schopnost přizpůsobovat se rychle se rozvíjející technice.

---

³ Tomeš, I. *Sociální politika teorie a mezinárodní zkušenost*, s. 146 – 147.

2. Historie obce Dobrá Voda u Českých Budějovic

Obec Dobrá Voda leží na dohled od krajského města Českých Budějovic na východním okraji českobudějovické roviny. Ze severu a z východu je ohraničena hornatým pásmem Lišovského prahu. Svým vznikem je spjata s historií dolování a s lázeňstvím, původní chudá hornická osada se stává později významným poutním místem. Krajina byla za starých dob zalesněna a údolím protékal potok, kolem něhož vedla prastará stezka k hradišti zvíkovskému a ledenickému.

Na mírné výšině, se zdvíhá dominující stavba barokního kostela Panny Marie Bolestné, cíl mnoha procesí a dnes poutí, které bývaly slavné a velmi navštěvované.⁴

Od poloviny 16. století se na území Dobré Vody dobýval křemen, obsahující hlavně pyrit a arzenopyrit, doprovázený i ryzím zlatem.⁵

V minulosti přitahovala Dobrá Voda mnoho výletníků a letních hostů. Na letní zotavenou sem jezdívali hosté z Vídně, z Prahy i zahraniční Češi. Již před rokem 1914 se stává Dobrá Voda cílem nedělních výletů budějovických občanů i mimo velikonoční tradiční pout'.⁶

1903 – 1918

Dějiny obce nejsou příliš rozsáhlé, neboť Dobrá Voda patří mezi nejmladší v okolí města. Teprve před sto lety se stala samostatnou politickou obcí. Až do druhé poloviny 16. století bychom zde marně hledali lidské sídliště, byl zde jen les a pole. Od roku 1543 toto území bylo vlastnictvím Českých Budějovic. Tehdejší Pohůrecké pohoří bylo čas od času oživeno činností horníků, naposledy v druhé polovině 18. století, kdy stát převzal dolování. V roce 1784 sem byl

---

⁴ Vondra, V. *Mým domovem je Dobrá Voda*, s. 9.

⁵ *Encyklopedie Českých Budějovic*, s. 92.

⁶ Vondra, V. *Mým domovem je Dobrá Voda*, s. 10.

přemístěn Báňský úřad a založeny drtírny křemene. Těžba byla ztrátová, dolování skončilo a horní úřad byl v roce 1853 zrušen.

Za mezník v historii obce můžeme považovat rok 1630, kdy byl postaven první kostelík jako dar za vyléčení manželů Karmenských, léčivým pramenem. Vzhledem k zachovanému textu na kostelní tabulce můžeme toto považovat za rok založení obce. Léčivý pramen se potom těšil oblibě, první lázeňské stavení bylo postaveno v roce 1677, ale začátkem 20. století lázeňská činnost zanikla.

První český název ve tvaru Dobrawoda je z roku 1720.

Podle záznamu Hasmanna byl v roce 1770 vedle kostelíka postaven první zděný domek a stavení pro zvoníka. Záznam z roku 1781 uvádí, že si sedláci ze Suchého Vrbného a Pohůrky kupovali parcely, stavěli domky a usazovali se zde.

Přibývání obyvatel německé i české národnosti vedlo v roce 1820 ke spojení asi 33 usedlostí v osadu, která získala vlastní katastr oddělením od Suchého Vrbného, Hlinska a Pohůrky.

Když skončil poddanský vztah k Českým Budějovicím, patřila Dobrá Voda pod správu obce Mladé. Zástupci Dobré Vody v zastupitelstvu v Mladém byli německé národnosti, v roce 1899 to byl Wittner. Zastupitelstvo v Mladém prodávalo pozemky v dobrovodské osadě především Němcům. Ti skupovali pozemky a nemovitosti za přehnané ceny. Za rok 1906 bylo postaveno 6 nových domů.⁷

Vyhláškou č. 68 ze dne 16.4.1903 se stala Dobrá Voda od 2.10.1903 zcela samostatnou obcí. Prvním starostou byl Johann Schneider. Byl německé národnosti a až od volbeb 10.11.1909 byli zvoleni Češi. Po Schneiderově smrti v roce 1912 se stal českým starostou železniční podúředník Bartoloměj Kloufar a prvním obecním písařem učitel Václav Macháček.

Dne 23.9.1910 byla zřízena Záložna pro Dobrou Vodu a okolí, s.r.o., ale v roce 1915 již byla v likvidaci.

---

⁷ Vondra, V. *Mým domovem je Dobrá Voda*, s. 22 – 24.

Češi se sdružovali v Národní jednotě pošumavské, již na zakládající schůzi 11.10.1885 se přihlásilo 20 členů a předsedou byl zvolen rolník Plichta ze Srubce. NJP měla až 120 členů, pořádala přednášky, plesy, mikulášské zábavy, měla hudební kroužek,...

V roce 1904 byl založen Okrašlovací spolek, staral se o vysazování stromů a o postavení laviček. Předsedou byl ředitel německé školy Kaiser, v roce 1937 spolek zanikl.

Nejstarším německým spolkem byl Böhmerwaldbund, založený 24. ledna 1886 a míval okolo 60 členů. Od roku 1981 existoval německý zemědělský spolek a místní skupina německého školského spolku. Sociálně demokratická strana byla založena v roce 1909. V roce 1911 byla v obci zřízena poštovna a peněžní spolek Kampelička.

První světová válka znamenala osudnou křižovatku pro miliony obyvatel Evropy. Také dobrovodští muži byli nuceni nastoupit do řad rakouské armády a sedm z nich pak bojovalo za samostatný československý stát v řadách legionářů.⁸

1918 – 1938

V roce 1919 byl starostou několik měsíců Jakub Padrta, když se vzdal úřadu, byl od 31. ledna 1920 starostou Josef Bačalka. Dne 10. října 1923 byl zvolen starostou Karel Krombholz.

Až do roku 1923 se úřadovalo jen v bytě starosty. Od toho roku byla najata jedna místnost v hostinci U Lva, kde se konaly schůze obecního zastupitelstva. V roce 1929 byla pro obecní kancelář i knihovnu upravena místnost v německé škole. Již dříve byla založena obecní matrika a určeny pravidelné úřední hodiny.

Obecní zastupitelstvo usilovalo od roku 1919 o regulaci Dobrovodského potoka. K částečné úpravě došlo roku 1922 při rekonstrukci hlavní silnice, když na místě brodu byl postaven nový betonový most.

---

⁸ Vondra, V. *Mým domovem je Dobrá Voda*, s. 24 – 25.

V roce 1921 byla obec připojena k telefonní síti. Opakovaně se též jednalo o elektrifikaci obce, až 28. února 1926 se utvořilo v Dobré Vodě Družstvo pro rozvod elektrické energie.

Obecní úřad musel tehdy řešit četné stížnosti na špatný stav komunikací, na stav stok podél cest. Byly v nevyhovujícím stavu, vznikalo riziko úrazu.

V Dobré Vodě byla aktivní spolková činnost. Osvětová komise obce, zřízena v roce 1921, organizovala přednášky a akce k státním svátkům i dětské divadlo.

Velice aktivní byla organizace Sokola, založená 26.3.1921. Pořádala okrskové srazy, účastnila se sletů a vlastní pílí vystavěla tělocvičnu. Před rokem 1935 vznikl fotbalový SK Dobrá Voda, investoval do stavby hřiště na kopanou.

Kromě Kampeličky pro Dobrou Vodu a okolí byl zde činný sbor Národní jednoty pošumavské a dva německé spolky (skupina německého školního spolku a Böhmerwaldbund).

V lednu 1927 byl v Dobré Vodě založen Sbor dobrovolných hasičů.

Obec roku 1921 zakoupila knihovnu Národní jednoty pošumavské, která byla pak umístěna v zadním traktu německé školy a slavnostně otevřena 30. června 1922. Po připojení obce k městu se stala knihovna pobočkou Státní vědecké knihovny v Českých Budějovicích, ale od 1. července 1977 ji znovu převzal obecní úřad.

V roce 1938 byl novým starostou zvolen řezník Rudolf Kovář.

V noci 20. května 1938 byli narychlo svoláni dobrovodští záložníci k zajištění pořádku a hranic. Při druhé mobilizaci 23. září 1938 nastoupilo 18 dobrovodských záložníků ke svým plukům.

Mnichovskou zradou spojenců Československa bylo obsazeno německým vojskem naše pohraničí, čeští občané se museli nakvap vystěhovat a do Dobré Vody přijely na trvalý pobyt hraničářské rodiny.⁹

---

⁹ Vondra, V. *Mým domovem je Dobrá Voda*, s. 26 – 30.

1939 – jaro 1945

Demokratická práva byla nahrazena totalitním režimem a tzv. vůdcovským principem. V obci byla zorganizována Arbeitsdienst a Ordnungspolizei a podle kronikáře se do jejich služeb dalo i několik Čechů. V roce 1940 či 1941 byl v této lokalitě zřízen tábor pro výcvik říšské pracovní služby.

Od začátku války s Polskem 1.9.1939 bylo nařízeno zatemnění všech oken a dobrovodské ulice přestaly být osvětlovány.

Začátek války vyvolal shon po potravinách, kdo mohl, činil si zásoby. Od 1.10.1939 byly zavedeny přidělové lístky na potraviny, textil, mýdlo a uhlí.

Kulturní činnost byla silně omezena.

Od 1. srpna 1940 bylo oberlandratem zrušeno původně zvolené české vedení obce a řízený převzal jmenovaný komisař Franz Kříž.

Podle vládního nařízení čj. 265/41 byla od 20.1.1943 sloučena s Dobrou Vodou Pohůrka.

Od února 1945 se množily přelety amerických bombardérů nad Dobrou Vodou a 23. a 24. března 1945 se staly i České Budějovice terčem útoků spojeneckých letadel. Rachot a dunění zřetelně zaznívalo nad Dobrou Vodou, kam začaly prchat proudy obyvatel města České Budějovice.¹⁰

květen 1945 – 1948

Představitelé RNV převzali vedení obce. V místnostech obecního úřadu se uskutečnilo v noci 5. května první veřejné zasedání národního výboru. Předsedou RNV byl zvolen Václav Slezák.

Dekretem prezidenta republiky ze dne 3. srpna o zbavení Němců československého státního občanství byli dobrovodští Němci označeni bílou páskou na rukávě a odvedeni do internačního tábora v Suchém Vrbném (první odsun se uskutečnil 20.1.1946 a poslední v květnu 1946).

---

¹⁰ Vondra, V. *Mým domovem je Dobrá Voda*, s. 30 – 33.

První řádná schůze národního výboru se konala 15.5.1945. K odloučení Pohůrky došlo 11.7.1945. Významnou slavností bylo odhalení pamětní desky obětem fašismu 6. června 1946.

1948 – 1968

Také na Dobré Vodě došlo k nucenému sloučení sociálně demokratické strany a KSČ.

Od roku 1948 se každoročně opakovaly státně politické oslavy: 1. máj, výročí únorového převratu, osvobození od fašismu, 28. říjen, výročí revoluce v Rusku a narozeniny komunistických předáků.

Mezi občany proběhla po válce finanční sbírka na stavbu nového kulturního domu, ten nebyl nikdy postaven a z vybraných peněz bylo zřízeno v hospodě U Košanů kino Máj. V roce 1952 převzal kino Československý státní film a v síle bylo zřízeno jeviště pro divadelní hry dobrovodských ochotníků.

V roce 1949 byl v Dobré Vodě zřízen matriční úřad pro obce Dobrá Voda, Zaliny, Třebotovice, Kališzě a Stubec. Farní matriky, vedené od roku 1785 byly přestěhovány na MNV.

Rozhodnutím vlády Československé republiky ze dne 13.11.1951 byla Dobrá Voda zbavena samostatnosti a od 1.1.1952 připojena k městu jako České Budějovice VI.

Při volbách roku 1954 se již volil obvodní národní výbor.

Velmi omezená samospráva Dobré Vody skončila 12. června 1960, kdy po 15 letech byl zrušen dobrovodský národní výbor a nahrazen dvěma občanskými tzv. uličními výbory.

V letech 1950-1951 byly postaveny dva železobetonové mosty, postavena nová silnice, v roce 1959 byla dokončena asfaltová silnice, opravena škola, Od roku 1970 byl zde Klub důchodců a roku 1959 přebudována rozvodová síť elektřiny a nově nainstalováno veřejné osvětlení....¹¹

---

¹¹ Vondra, V. *Mým domovem je Dobrá Voda*, s. 33 – 40.

1968 – 1989

Pokus o obnovení demokracie byl násilně ukončen v srpnu 1968.

Období je charakteristické až bouřlivým rozvojem výstavby rodinným domků.

V roce 1979 došlo k přečíslování všech domů na základě rozhodnutí rady MNV České Budějovice.

S výstavbou rodinných domků souvisela nutnost rozšířit dosavadní inženýrské sítě, v letech 1976 – 1980 vodovodní řady a kanalizaci, některé ulice dostaly nový povrch, chodníky a nové zářivkové osvětlení.

Společenský život byl velmi slabý, což bylo dáno nejen politickým klimatem tehdejší doby, ale od roku 1974 nebyl v obci ani jediný hostinec. Kulturní středisko začalo vydávat v roce 1980 Zpravodaj Dobré Vody, ale jeho existence po několika letech skončila.

1990 – 2001

Celostátní události 17. listopadu 1989 dali v Dobré Vodě popud k založení místního Občanského fóra a během tohoto roku uspořádal pro občany čtyři veřejná shromáždění.

Samostatnost obce potvrdily komunální volby 24. listopadu 1990. První ustanovující zasedání obecního zastupitelstva se konalo 6. prosince 1990 a starostou obce byl zvolen Petr Novák. Ale již v říjnu 1991 se vzdal mandátu a starostou byl zvolen MUDr. Stanislav Ryčovský.

Po náročném jednání s městem byl vytyčen katastr obce, 11. září 1991 došlo k oddělení od katastru Českých Budějovic.

V roce 1944 byl starostou obce zvolen Stanislav Kouba a v roce 2002 se stal starostou Mgr. J. Šabatka. Pro informaci občanů vydával OÚ od ledna 1995 noviny Dobrovodský zpravodaj.

V letech 1994 - 1995 došlo k plynofikaci města, výměně vodovodního řadu, vybudování kanalizace a opravě a rekonstrukci ulic. V roce 1997 byly postaveny nové schody ke kapličce, nová opěrná zeď. Dále došlo k rekonstrukci a rozšíření veřejného osvětlení. Po položení kabelů elektrické a telefonní sítě byly opraveny vozovky a chodníky.

Výrazem svébytnosti obce je mít vlastní symbol, a tak Dobrá Voda po staletí historie získala 20. dubna 2000 vlastní znak a prapor, udělený tehdejším předsedou Poslanecké sněmovny Václavem Klausem.¹²

---

¹² Vondra, V. *Mým domovem je Dobrá Voda*, s. 41 – 46.

3. Sociální péče

3.1. Náhled na historický vývoj sociálních péče

Počátky institucionalizované chudinské péče

Služby byly a stále jsou motivovány snahou pomoci chudým, případně jinak sociálně slabým lidem, a současně se do nich promítá zájem osob (nebo skupin) disponujících mocí na udržování společenské rovnováhy.

Problém chudiny byl již od dob starověkých despotických říší předmětem zájmu panovníků. Ve starověku a později i po značnou část středověku se však společnost před chudými bránila a převážně chudobu trestala.

V raném středověku se první sociální služby objevily po přijetí křesťanství za státní náboženství a po zřízení církve. S křesťanstvím přišlo do evropských zemí přikázání pomoci chudým, konání milosrdných skutků a poskytování almužen.

První církevní sociální služby začaly poskytovat kláštery a později farnosti. Většina těchto služeb měla charakter poskytování přístřeší, základní stravy a jisté základní zdravotnické péče. Některé útulky byly původně budovány pro poutníky do Svaté země (Palestiny) a podle možností pak sloužily i jiným potřebným.

V rámci katolické církve vznikaly v raném středověku první *řády* orientované na pomoc chudým a nemocným. Jedním z prvních a nejvýznamnějších byl řád sv. Františka, který vznikl ve 13. století – pomoc a často i přístřeší chudým a nemocným lidem. Na přelomu středověku a novověku, zakládaly své charitativní organizace rovněž protestantské církve.

Ve středověku začala vyvíjet svou činnost tzv. *církevní bratrstva*, zpravidla utvořená kolem určité farnosti.

Farnosti se později staly prvními subjekty, jimž panovníci prostřednictvím právních norem svěřovali péči o chudé.

Kláštery spolu s farnostmi tak představovali v podstatě první „instituce“, které plánovitě a více či méně organizovaně poskytovaly dlouhodobou pomoc

chudým, prostřednictvím služeb věcného charakteru (strava, nocleh, případně ošacení). Církev byla prvním poskytovatelem sociálních služeb.

Ze strany státu se ve středověku vůči chudým uplatňoval spíše represivní přístup. Až do počátku novověku převládala v celé společnosti středověká tendence k *sociálnímu vyloučení* lidí, kteří se vymkli standardním sociálním strukturám.

Ve středověku tedy vedle sebe existovaly soustavná křesťanská filantropie jako první institucionalizovaná podoba sociálních služeb, resp. chudinské péče, a zároveň represivní postoje zbytku společnosti, odrážející se i v zákonech.¹³

V roce 1327 byl na českobudějovicku poprvé zmiňován špitál s kostelem svatého Václava. Zde však nacházelo zaopatření pouze 12 chovanců, převážně mentálně nebo jinak postižených členů měšťanských rodin. O staré lidi, kteří nemohli kvůli svému sociálnímu postavení a nesamostatnosti žít nezávisle, v té době pečovaly jejich rodiny, příbuzní, sousedé.¹⁴

Počátky jednotné politiky státu

Na našem území byla represivní opatření vůči chudým lidem poprvé v říšském policejním řádu Ferdinanda I. z roku 1552 a dvorskými dekrety Josefa II. z let 1782-1786, jimž bylo doporučováno zřizování farních chudinských ústavů.

Na přelomu 16. a 17. století vydala anglická královna Alžběta I. své první chudinské zákony. Tyto právní předpisy ukládaly obcím povinnost pomáhat svým praceschopným chudým a představovaly důležitý mezník ve vývoji chudinské péče.

Politika státu kolísala mezi velmi tvrdým přístupem k praceschopným lidem a přístupem tolerantnějším, který těmto občanům umožňoval získávat část prostředků na obživu svou i svých rodin z veřejných rozpočtů formou dávek

---

¹³ Matoušek, O. a kol. *Sociální služby*, s. 17 – 19.

¹⁴ *Encyklopedie Českých Budějovic*, s. 353.

dorovnávajících příjem do výše existenčního minima. Budování *státních systémů dávek a služeb* vyžadovalo také budování adekvátních *systémů administrativy a kontroly*. Poskytování sociálních služeb se začalo byrokratizovat.

Pod patronací státu se začaly postupně zřizovat služby převážně ústavního charakteru.

Až na přelomu 18. a 19. století vznikala diferencovaná velká zařízení pro opuštěné děti, pro lidi trpící duševními nemocemi, pro staré lidi, pro lidi nemajetné aj.

Byla to doba *koncentrace znevýhodněných ve specializovaných ústavních zařízeních*. Vznikla tradice ústavní péče jako první a hlavní možnosti a řešení vážných sociálních problémů jednotlivců.¹⁵

Dlouhou dobu rakouští panovníci omezovali moc církve nejrozmanitějším způsobem – zužovali její pravomoc soudní, nadměrně zdaňovali duchovenstvo, činili si nárok na obsazování církevních úřadů apod. Za Marie Terezie, která vládla v dědičných zemích v letech 1740-1780, od roku 1765 zároveň se svým synem a nástupcem Josefem, nabyly zásahy státní moci do církevní oblasti rázu poručníkování.

K velkým změnám došlo za vlády Marie Terezie v oblasti školské. R. 1773 byl zrušen řád jezuitský a tím vzalo za své mnoho gymnázií. Na jejich místě byly zakládány tzv. hlavní školy.

Když v sedmdesátých letech 18. století došlo na východní Moravě k náboženským bouřím, Marie Terezie zavedla r. 1777 jakousi tichou toleranci vůči jiným náboženstvím, která v jižních Čechách neměla téměř žádný ohlas.

Ještě za života Marie Terezie rozhodl se císař Josef II., že zruší co možná největší počet klášterů, protože byl toho názoru, že život mnišský je neúčinný. R. 1781 bylo započato s rušením všech klášterů, jejichž členové se nezabývali vyučováním nebo péčí o nemocné či jinými veřejně prospěšnými úkoly.

---

¹⁵ Matoušek, O. a kol. *Sociální služby*, s. 19 – 21.

Stát, který měl vybudovat veřejné blaho, musel být dobře organizován. Měla-li církev státu v tomto úsilí pomáhat, musel být rovněž dobře organizována. Z toho důvodu vytvořil stát novou diecézní a farní organizaci, jež jako taková znamená mimořádný výkon a zaslouží si i z církevního hlediska pozitivní hodnocení. Pokud pak se týče jihočeské církevní oblasti, měla ze státních opatření v tomto směru prospěch zvlášť hmatatelný.

Jednalo se o zdokonalený farní systém, který měl ovšem sloužit nejen duchovní správě, nýbrž i státu.

Ještě významnějším a prospěšnějším zásahem státu do církevních záležitostí bylo zřízení nového biskupství v Českých Budějovicích. Učinil tak dvorním dekretem z 5. prosince 1783, prvním biskupem jmenoval olomouckého kanovníka Jana Prokopa hraběte Schaaffgotscheho.

Arcibiskup Příchofský požádal 15. října 1784 Svatý stolec, aby od jeho arcidiecéze oddělil kraj budějovický, tábořský, prácheňský a klatovský a vytvořil z nich novou diecézi. Cirkumskripční bulou Pia VI. z 20. září 1785 bylo zřízení *českobudějovického biskupství* slavnostně vyhlášeno a novému biskupu byl určen za katedrální chrám farní kostel sv. Mikuláše a při něm byla zřízena kanovnícká kapitula.

V tomto období se na českobudějovickém biskupském stolci vystřídali 3 biskupové:

Jan Prokop říšský hrabě Schaaffgotsche, svobodný pán z Kynastu
a Greiffensteinu (1785-1813),
Atnošt Konstantin Růžička (1815-1845),
Josef Ondřej Lindauer (1845-1850).¹⁶

---

¹⁶ Kadlec, J. *Českobudějovická diecéze*, s. 20 – 24, 27, 28, 30.

Od konce 18. století přebírají péči o staré lidi různé dobročinné spolky a chudobince, jichž bylo na území města několik. Největší se nacházel v ulici Boženy Němcové, další na Lannově třídě.¹⁷

Sociální služby a domovské právo

Na našem území byla veřejná chudinská péče legislativně upravena až v polovině 19. století jako péče poskytovaná obcemi, tedy na místní úrovni. *Domovské právo* bylo zavedeno jako soubor práv a povinností, jež vyplývaly z právního vztahu mezi příslušníkem obce a obcí samotnou.

V našem prozatímním obecním zřízení byl v tomto duchu zakotven právní nárok příslušníků obce na „zaopatření podle dokázané potřeby“. Pak v rámci samostatných působení obce stanovil rovněž povinnost obce „pečovati o chudé a obecní ústavy dobročinné“.

Došlo k zakotvení povinností obcí vůči vlastním příslušníkům, ke vzniku jistých povinností obcí vůči dobročinným ústavům, vůči poskytovatelům sociálních služeb.

Zákon o domovském právu stanovil obsah práva domovského jako práva na pobyt v obci a nárok na zaopatření chudinské. Příslušelo každému státnímu občanu československému, pouze v jedné obci. Bylo zmožné nabyt dosažením veřejného úřadu, výslovním přijetím do svazku obecního ze strany příslušné obce.¹⁸

V tomto období se na českobudějovickém biskupském stolci vystřídali 2 biskupové:

Jan Valerián Jirsík (1851-1883),

František de Paula hrabě Schönborn (1883-1885).¹⁹

---

¹⁷ *Encyklopedie Českých Budějovic*, s. 353.

¹⁸ Matoušek, O. a kol. *Sociální služby*, s. 21.

¹⁹ Kadlec, J. *Českobudějovická diecéze*, s. 31, 35.

Nové iniciativy církve

Vznik významných iniciativ ze strany církve, jako např. komunitní projekty péče o chudé v západoevropských zemích. Ve společnosti v té době převládalo mínění, že sociálně vyloučení si za svou situaci mohou sami. Základní změnou je navštěvování potřebných lidí v jejich domovech – princip *služba jde za uživatelem do jeho přirozeného prostředí*.

Přelom 19. a 20. století byl dobou vzniku církevních a jiných organizací zaměřených na práci s mládeží a vývoj skautské organizace.

Organizace pracující mládeží slouží nepochybně jako prevence sociálního selhání mladých lidí, jsou tedy jedním z prvních pokusů o zřízení *preventivních sociálních služeb*.

Podoba chudinské péče na přelomu 19. a 20. století

Po vzniku Československé republiky v roce 1918 došlo k tzv. recepci rakousko-uherského práva.

Chudinská péče byla u nás i v okolních zemích poskytována až jako krajní řešení situace, kdy chudý nebyl podpořen z jiných zdrojů. Primárně měla zabezpečení chudého obstarat rodina, dále pak měl být zajištěn z jiných systémů veřejného zabezpečení a v neposlední řadě bylo možné zabezpečení z veřejných spolků, fondů a jiných soukromoprávních subjektů. Pokud člověk nemohl být dostatečně zabezpečen z těchto zdrojů, vznikala povinnost správních orgánů – postupně obce, okresu a země – poskytnout potřebnému chudinskou péči. *Odpovědnost* zainteresovaných subjektů tedy byla formulována *jako posloupnost* s jasnou prioritou rodiny.

Ti, kdo neměli domovské právo v obci, měli u nás nárok na časově omezenou chudinskou péči.

Vedle obcí byly povinnými subjekty rovněž okresy a země, ovšem pouze subsidiárně.

Kromě finanční podpory předpokládal chudinský zákon rovněž možnost poskytnutí sociálních služeb, především ústavních.²⁰

V tomto období se na českobudějovickém biskupském stolci vystřídali 2 biskupové:

Martin Josef Říha (1885-1907),

Josef Antonín Hálek (1907-1920).²¹

Sociální služby v meziválečném období

Nejčastější formou sociální služby byla ústavní péče.

V době první republiky bylo od veřejného chudinství odlišováno chudinství soukromé. Provozovaly ho především dobročinné spolky a humanitární organizace. Těžištěm tehdejší dobrovolné péče bylo budování, vydržování a subvencování ústavů, které byly považovány za nejúčinnější prostředky sociální péče, a bylo celospolečensky podporováno.

V období první republiky došlo k neobyčejnému rozmachu dobrovolné sociální péče a rozvoje specializovaných poradenských služeb. Existovaly poradny pro volbu povolání, pro duševní zdraví, městské sociální poradny, poradny pro „úchylné děti“, poradny pro matky s dětmi, tuberkulózní poradny a venerické poradny. Původně vznikaly jako nestátní nebo církevní zařízení, ale postupně byly některé z nich přebírány státem.

Úřadovny pro péči o mládež, zřizované při tehdejších soudech, můžeme považovat za předchůdce dnešní probační a mediační služby.²²

---

²⁰ Matoušek, O. a kol. *Sociální služby*, s. 22 – 24.

²¹ Kadlec, J. *Českobudějovická diecéze*, s. 36 – 37.

²² Matoušek, O. a kol. *Sociální služby*, s. 24 – 25.

V tomto období byl českobudějovickým biskupem:

Šimon Bárta (1920-1940).²³

Sociální služby v kontextu sociálního státu

V druhé polovině 19. a ještě výrazněji ve 20. století se určujícím kontextem sociálních služeb stává státní sociální politika.

Začínají se nabízet terapeutické komunity, vznikají stacionáře a komunitní centra, rozvíjí se terénní služby a vypracovávají a upravují se preventivní a terapeutické programy. Dále jsou to chráněné či podporované bydlení, chráněné či podporované zaměstnání, osobní asistence, svépomocné skupiny a centra, specializované poradny, komplexní programy aj.

Sociální služby v tzv. socialistickém státě

Ke změně koncepce sociálního zabezpečení přistoupil u nás komunistický režim s jistým zpožděním, jehož logika je zřejmá – prioritou po únorovém převratu byla stabilizace moci a zajištění chodu hospodářství. Nicméně hned v roce 1948 byl zrušen institut domovského práva a nahrazen institutem československého občanství. Starost o znevýhodněné tím přešla z obcí na stát.

Ustanovení z roku 1956 o sociální zabezpečení umožnilo zřizování, provozování a udržování ústavů sociální péče též dobrovolným organizacím, církvím a náboženským společnostem, podniků a jednotným zemědělským družstvům. Dozor nad nimi vykonával státní úřad sociálního zabezpečení.

Sociální péče byla centralizovaná; samospráva vykonávaná v této sféře obcemi v době první republiky zcela vymizela. Církevní a jiné nestátní útvary se postupně rušily nebo je přebíral do rukou stát.

Služby sociálního zabezpečení měly být poskytovány občanům, kteří poskytují pomoc společnosti k překonání nepříznivých životních poměrů.

---

²³ Kadlec, J. *Českobudějovická diecéze*, s. 38.

Sociální péče se poskytovala občanům se změněnou pracovní schopností, občanům těžce poškozeným na zdraví a starým občanům nebo kdo se přechodně ocitl nebo žije v mimořádně obtížných životních poměrech.

Pro činnost jiných než státních subjektů, kromě zakotvení stěžejní role rodiny v péči o své blízké, nebyl poskytnut v podstatě žádný prostor. Řídící a kontrolní pravomoci byly svěřeny Státnímu úřadu sociálního zabezpečení.

V roce 1975 došlo k zavedení péče o společensky nepřizpůsobivé občany. Byla stanovena povinnost zaměstnavatelských organizací přijmout takového občana do práce, pokud jej národní výbor doporučil.

Ve druhé polovině 20. století nebyl tedy poskytnut téměř žádný prostor pro další rozvoj sociálních služeb. Důraz se kladl na ústavní péči, na pečovatelskou službu a na poradenství.²⁴

V tomto období byl českobudějovickým biskupem:

Josef Hlouch (1947-1972).²⁵

Péče o staré občany zde byla poskytována Úřadem města České Budějovice a spočívala především v umístování občanů důchodového věku do ústavů sociální péče, které sám spravuje. Zapojení starých a těžce zdravotně postižených občanů do kulturního a společenského života je zajišťováno v klubech důchodců (vznikaly od konce 50. let 20. století). Úřad se rovněž podílí na řešení otázek bydlení starých občanů a v přenesené působnosti rozhoduje o poskytování pečovatelské služby, různých jednorázových i opakovaných věcných dávkách a o poskytování příspěvků.²⁶

---

²⁴ Matoušek, O. a kol. *Sociální služby*, s. 26 – 29.

²⁵ Kadlec, J. *Českobudějovická diecéze*, s. 40.

²⁶ *Encyklopedie Českých Budějovic*, s. 353.

Sociální služby v ČR v transformačním období

V roce 1990 byl připraven Scénář sociální reformy – jakýsi program postupu reforem v jednotlivých částech československého systému sociální ochrany. Došlo k reformě sociálního systému sociální péče a pracovalo se s konceptem tzv. záchranné sociální sítě.

Ze stanovených silů byl naplněn pouze jeden – v roce 1991 byly přijaty zákon o sociálním minimu a zákon o sociální potřebnosti.

Uvolnění poměrů po roce 1989 znamenalo dramatický nárůst počtu *nestátních neziskových organizací*, které začaly tyto služby poskytovat.

Také církve u nás zřídily po roce 1989 organizace specializované na poskytování sociálních služeb. Církevní organizace začaly provozovat domovy důchodců, azyly pro bezdomovce a pro matky s dětmi, hospice.

Financování nestátních poskytovatelů sociálních služeb bylo po roce 1989 ve velké míře závislé na *centrálně rozdělovaných dotacích* ze státního rozpočtu. Systémovou vadou byla skutečnost, že dotace byly poskytovány pouze na 1 rok, a i když poskytnuty byly, organizace je dostávaly na svůj účet se zpožděním až několika měsíců od začátku kalendářního roku, kdy měly dotace pokrývat výdaje na poskytování služeb.²⁷

V tomto období byl českobudějovickým biskupem:

Miloslav Vlk (1990-1991) a od 28. srpna 1991 je biskupem Antonín Liška.²⁸

Diecézní charita České Budějovice, dobročinná instituce římskokatolické církve působící v rámci českobudějovické diecéze. Dekretem biskupa A. Lišky byla 1.12.1991 ustavena v Českých Budějovicích D. ch., která spolu s ostatními diecézními charitami naplňuje program České katolické charity pomáhat člověku

---

²⁷ Matoušek, O. a kol. *Sociální služby*, s. 30 – 33.

²⁸ Kadlec, J. *Českobudějovická diecéze*, s. 43 – 44.

v nouzi bez ohledu na vyznání, rasu či národnost. Součástí je Městská charita České Budějovice, jejíž středisko se nachází v ulici Boženy Němcové a v Riegrově ulici, a dalších 24 farních či oblastních charit v rámci českobudějovické diecéze. D. ch. Zajišťuje organizovanou péči o staré, nemocné, postižené či opuštěné lidi, snaží se pomáhat rodinám s dětmi, bezdomovcům a běžencům. Diecézní středisko českobudějovické charity sídlí v Kanovnické ulici, jejím prezidentem byl s platností od 1.1.1992 jmenován Josef Kavale.²⁹

---

²⁹ *Encyklopedie Českých Budějovic*, s. 90.

3.2. Sociální péče o staré občany

Služby pro staré lidi:

- domovy pro seniory:
  - domovy důchodců,
  - domovy s pečovatelskou službou,
  - domovy - penziony pro důchodce,
- hospice,
- léčebny dlouhodobě nemocných,
- systémy tzv. návratné péče,
- řízené návštěvy,
- pečovatelská služba,
- komplexní domácí péči,
- denní centra pro seniory,
- denní a týdenní stacionáře,
- telefonická krizová intervence,
- krizová pomoc,
- služby úlevové (respitní) péče,
- svépomocné skupiny pro rodiny pečující o seniory,
- mezigenerační programy,
- osobní asistence,
- poradenské služby,
- sociální zdravotní služby.

Ze základního důchodového pojištění se poskytují pro seniory tyto důchody:

- starobní (včetně tzv. předčasného starobního důchodu),
- plný invalidní,
- částečný invalidní,
- vdovský a vdovecký.

Výčet dávek sociální péče:

- jednorázové příspěvky na opatření zvláštních pomůcek,
- příspěvek na úpravu bytu,
- příspěvek na zakoupení motorového vozidla,
- příspěvek na celkovou opravu motorového vozidla,
- příspěvek na zvláštní úpravu motorového vozidla,
- příspěvek na provoz motorového vozidla,
- příspěvek na individuální dopravu,
- příspěvek na úhradu za užívání bezbariérového bytu,
- příspěvek na úhradu za užívání garáže,
- příspěvek úplně nebo prakticky nevidomým občanům
- příspěvek na péči.

Vedle dávek sociální péče se poskytují rovněž:

- mimořádné výhody (průkazy TP, ZTP a ZTP/P),
- bezúročné půjčky.³⁰

---

³⁰ *Ministerstvo práce a sociálních věcí* [online]. Praha: MPSV, © 2009, poslední aktualizace 15. dubna 2009 [cit. 25. května 2009]. Dostupné na WWW: <<http://www.mpsv.cz/cs/>>.

4. Historie Domova důchodců z obecních kronik Dobré Vody

Obecní kroniky byly vedeny od roku 1927 v pěti svazcích:

Pamětní kniha Dobré Vody (formát 22 x 35 cm), má 100 listů, část není popsána. Kronikáři byli:

Václav Macháček	1927 – 1928,
Matěj Borovka	1929 – 1936,
Josef Vobořil	1937 – 1938,
Hugo Kobilka	1939 – 1945.

V úvodu podává kronika zeměpisný obraz obce, vznik a vývoj Dobré Vody do roku 1927. V letech 1939–45 jsou v kronice uvedeny jen mezinárodní politické a válečné události. Kronika je uložena ve Státním okresním archivu v Českých Budějovicích.

Obecní kronika (rozměr 32 x 38 cm), má 297 listů. Zachycuje období 1945–76. Od roku 1974 byl kronikářem Oldřich Růžička. Kronika je uložena na Obecním úřadu Dobrá Voda.

Obecní kronika (rozměr 22x 31 cm) má 200 listů a zachycuje období let 1977–1988. Na str. 1-3 jsou uvedeny dějiny obce, na str. 151 pověst o vzniku Dobré Vody, na str. 152 – 156 stavba starého kostela, str. 161 líčí hornictví na Dobré Vodě, na str. 163 – 165 je výklad o lázeňství v naší obci, na str. 207 – 215 jsou dějiny nového chrámu v Dobré Vodě, na str. 247 – 259 jsou vypsány dějiny české školy a na str. 299 – 303 počátky obecní knihovny. Kronikářem byl Oldřich Růžička a kniha je uložena na OÚ.

Obecní kronika (rozměr 22 x 31 cm) má 200 listů. Na str. 1 – 75 zachyceno období let 1989–1990 kronikářem Oldřichem Růžičkou a Mgr. Vondrou. Součástí kroniky je i bohatá dokumentační příloha, je uložena na OÚ.³¹

Kronika obce Dobrá Voda u Českých Budějovic od roku 2000 - uložena u kronikáře Mgr. Vondry. Kniha je v současnosti v rozpracovaném stavu.

---

³¹ *Obecní kronika 1989-1999* (Oldřich Růžička – Václav Vondra). Uložena na: Obecní úřad Dobrá Voda u Českých Budějovic, s. 85 – 87.

4.1. Domov důchodců Dobrá Voda u Českých Budějovic

Domov důchodců se stavěl v letech 1960–1963, projektoval ho stavitel Juraj Kubíček a kolektiv, investorem byl odbor sociálních věcí Městského národního výboru v Českých Budějovicích. Dne 1.10.1963 se do domova nastěhovalo osm žen.

Do roku 1989 byl zřizovatel Ústav sociálního zabezpečení, pak se stal zařízením OÚNZ (Okresní ústav národního zdraví) v Č. Budějovicích a od 1.1.1993 existuje jako samostatný správní celek.

Původně byl vybudován pro 306 klientů a počítalo se s tím, že zde budou žít chodící důchodci, proto bylo málo sociálních zařízení (koupelen, WC) a proto se uskutečnila přestavba. Ve střešní nástavbě vznikly dvoulůžkové pokoje a vždy dva pokoje mají společné sociální zařízení. Kromě zdravotní péče poskytuje domov důchodců pro seniory kulturní, sportovní i náboženské vyžití.

Posloupnost ředitelů:

Marie Bláhová (1963-1972),

Milada Němečková (1972-1977),

Petra Kocmoudová (1977-1988),

Karel Krejčí (1989-1990),

Ing. Ivan Farka (1990-1992),

Mgr. Miroslav Truhlář (1992-1997),

MUDr. Ivan Urbánek (1997-2004),

Mgr. Josef Hes (od 2004).³²

Od 1. ledna 2003 je zřizovatelem domova Krajský úřad Jihočeského kraje.

Nyní domov poskytuje dvě registrované sociální služby dle zák. 108/2006 Sb. (O sociálních službách): "Domov pro seniory (§ 49)" a "Domov se zvláštním režimem (§ 50)".

---

³² Vondra, V. *Mým domovem je Dobrá Voda*, s. 75.

Kapacitně zajišťuje domov péči pro 300 obyvatel (na 9 odděleních). O jejich potřeby se zde stará přibližně 170 zaměstnanců. Současně je pověřena řízením Domova důchodců Ing. Marcela Irová.

Ubytování je převážně ve dvoulůžkových pokojích a postupně se rozšiřuje i nabídka jednolůžkových pokojů.³³

---

³³ *Domov důchodců Dobrá Voda u Českých Budějovic* [online]. © 2009, poslední aktualizace 20. února 2009 [cit. 5. května 2009]. Dostupné na WWW: <<http://www.domov-dobravoda.cz/>>.

4.2. Domov důchodců Dobrá Voda v zrcadle kroniky z let 1945-1976

Domov důchodců byl stavěn v letech 1960-1963. Občané Dobré Vody žádali od Městského národního výboru Českých Budějovic urychlení výstavby Domova důchodců, z důvodu nedostatečného prostoru k bydlení.

Při výstavbě byly značné obtíže se stavbou. Pro nedostatek pracovních sil se neprostavěl 1 milion Kč a okolní cesty byly rozježděny těžkými auty. Na schůzkách s občany bylo kritizováno, že na staveništi není hospodárně zacházeno se stavebním materiálem a proto občanské výbory žádaly nápravu. Ale vedení stavby, i když bylo pozváno, na okrskovou radu nepřišlo, občanům nepomohly ani urgencye u Pozemních staveb. Obec chtěla pomáhat při výstavbě domova – např. v náboru brigádníků apod.³⁴

V průběhu stavebních prací byly psány články v novinách o výstavbě tohoto domova - *Jako zatím v celé republice nejlépe situovaný objekt toho druhu je výstavba nového domova důchodců na Dobré Vodě u Českých Budějovic, jehož investorem je odbor sociálního zabezpečení Městského národního výboru v Českých Budějovicích. Bude mít 105 pokojů s celkovým počtem 307 lůžek. Společná jídelna bude rovněž shromažďovací společenskou místností, kromě toho se chystají v každém poschodí společné denní místnosti a kuřárny. Novým obyvatelům domova bude sloužit i knihovna, dílny, terasy, balkóny, přístupné z jednotlivých pokojů a rozsáhlá zahrada, sloužící nejen pro rekreaci důchodců, ale i k vedení vlastního hospodářství. V budově se počítá i s osobními, lůžkovými i nákladními výtahy, administrativními místnostmi, ordinací lékaře, pokoji zdravotních sester, koupelnami, hovorňou, kuchyní s příslušenstvím, prádelnou a žehlírnou, desinfekční stanicí a dalšími zařízeními.*³⁵

---

³⁴ *Obecní kronika 1945-1976* (Oldřich Růžička). Uložena na: Obecní úřad Dobrá Voda u Českých Budějovic, s. 148.

³⁵ R1, s. 160.

18. dubna 1963 byla předána zahrada bývalého majitele Ot. Reittera i s inventářem za 19 tisíc Kč Domovu důchodců a 1. října 1963 byl oficiálně otevřen v Dobré Vodě „Domov důchodců“. Byla to překrásná a velká stavba v hodnotě asi 10 miliónů Kč. Domov byl určen pro seniory, aby zde strávili zbytek svých životů v klidu a spokojenosti, v krásném prostředí. V této souvislosti *kronikář zaznamenává, že končí časy, kdy člověk, který dal své síly a zdraví společnosti, se na konci svého produktivního života stává její přítěží, jak tomu bylo dříve a jak je to zapsáno na stránkách kroniky zvláště v letech 1920-1934.* Do domova bylo na počátku přijato pouze 8 žen. Další starší občané, ženy i muži, měli být přijímáni po zajištění dodávky vody.

Kapacita domova důchodců je pro 306 klientů a asi pro 60 osob personálu. První ředitelkou domova byla soudružka Marie Bláhová, dříve předsedkyně škol. a kul. odboru MNV v Č. Budějovicích.³⁶

Na přes rok, tedy v roce 1964, bylo plánováno MNV v Dobré Vodě dokončení asfaltové cesty k Domovu důchodců. V roce 1968 byly provedeny výkopy pro vlastní vodovodní přípojky pro vodovody z českobudějovické vodárny, tudíž v domově měli těmito pracemi zajištěn přívod vody.

I domov důchodců byl také dobrovodská součást, i když více méně si jeho obyvatelé i vedoucí personál žil poněkud interně.

Obyvatelé domova důchodců měli možnost se realizovat v pěstování léčivých rostlin, což přispívalo k jejich aktivnějšímu životu. Pěstování bylin zde zavedl MUDr. Alois Pavlíček – v zahradě pěstovali divizny, italský heřmánek a jiné léčivé rostliny. Museli nutně znát čas sběru léčivých rostlin a také i to, jaká část rostliny se měla sbírat, zda listy, květ či kořen apod. „O lékaři Aloisovi Pavlíčkovi důchodci říkali, že to je dobrý lékař i dobrý člověk, co radil, také sám dělal.“ V domově pracoval deset let. V roce 1972 nastoupila nová ředitelka soudružka Němečková.³⁷

---

³⁶ R1, s. 180 - 183.

³⁷ R1, s. 190 – 234.

O dva roky později se stala v domově důchodců nehoda a z kanalizační sítě začala vytékat splašková voda do níže položených ulic. A hned rok nato probíhaly další práce okolo domova důchodců - k domovu bylo nově nainstalováno elektrické zářivkové osvětlení.³⁸

---

³⁸ R1, s. 250 – 255.

4.3. Domov důchodců Dobrá Voda v zrcadle kroniky z let 1977-1988

V roce 1978 Komise sociální péče vyřizovala poskytování sociální výpomoci důchodcům s nízkými důchody a dále zabezpečovala návštěvy občanů u příležitosti jejich významných výročí.³⁹

Také organizace zahrádkářů přispěla na zkrášlování pozemku u Domova důchodců Dobrá Voda. Velká, ale naprosto neudržovaná ovocná zahrada u domova poskytovala dostatek příležitostí nejen k pracovnímu vytížení, ale i k získání zvýšené odbornosti v sadařství. Zahrádkáři zde prakticky ukazovali ošetřování stromů a to zejména štěpování a výsadbu ovocného stromů.⁴⁰

V souladu se základními sociálními principy péče o zdraví, zajišťovaly občanské výbory a jejich komise zvýšenou péčí o staré lidi.

V sociálních případech tu byly různé finanční příspěvky, hmotné podpory a výpomoci, v oblasti péče o nemocné různé formy pečovatelské služby a v krajních případech pak umístění občana v domově důchodců.⁴¹

Domov důchodců se v roce 1988 dočkal výstavby nové kotelny – v prosinci byla započata terénní úprava pozemku u domova důchodců.⁴²

Po celá tato léta navštěvovaly malé děti z Mateřské školy Domov důchodců Dobrá Voda při různých příležitostech, ke Dni matek, na Vánoce či Velikonoce. Senioři domova byli velmi šťastni, že na ně nebylo zapomenuto a měli radost z návštěv dětí.

Volební účast seniorů byla řešena nestandardně návštěvou zástupců volební komise přímo v domově.

---

³⁹ *Obecní kronika 1977-1988* (Oldřich Růžička). Uložena na: Obecní úřad Dobrá Voda u Českých Budějovic, s. 38.

⁴⁰ R2, s. 103 – 131.

⁴¹ R2, s. 202.

⁴² R2, s. 359.

4.4. Domov důchodců Dobrá Voda v zrcadle kroniky z let 1989-1999

V dubnu 1989 byly zahájeny v Dobré Vodě přípravné práce a výkopy pro položení plynového potrubí – přípojky z rozvodu U Křížku byly zavedeny do objektu nové školy a také do domova důchodců.

Téhož roku v jarních měsících byla zahájena výstavba prádelny domova důchodců. Dle zastavěné plochy se jednalo o větší náročnou stavbu.⁴³

V následujících letech byly v kronice zmínky jen o dětech, které navštěvovaly domov za účelem kulturních aktivit. Zápisky z kroniky:

„Ve školním roce 1993-1994 se děti učily hře na flétnu. Některé hrály tak dobře, že se mohli zúčastnit vánočních a velikonočních koncertů v domově důchodců.“⁴⁴

“V obci probíhala také výuka hry na dechové a klávesové nástroje. Žáci se pak se svými vyučujícími zúčastňují každým rokem kulturních akcí, pořádaných k slavnostním příležitostem, např. koncerty v kostele, v domově důchodců.“⁴⁵

„Oslava dne osvobození z roku 1997 se uskutečnila ve čtvrtek 8.5. v parčíku před kostelem. Padesátičlenný dechový orchestr žáků Lidové školy umění v Českých Budějovicích poté přišel zahrát i do domova důchodců.“⁴⁶

---

⁴³ RV, s. 8 - 59.

⁴⁴ RV, s. 125.

⁴⁵ RV, s. 173 – 174.

⁴⁶ RV, s. 263.

5. Současnost Domova důchodců Dobrá Voda (VZ 2008)

Výpis z výroční zprávy Domova Důchodců Dobrá Voda 2008

Domov důchodců Dobrá Voda je příspěvkovou organizací zřízenou za účelem poskytování sociálních služeb dle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách v platném znění.

Zřizovatelem organizace je Jihočeský kraj, U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice.

Ve znění Zákona o sociálních službách č. 108/2006 Sb. poskytuje Domov důchodců Dobrá Voda dvě sociální služby: Domov pro seniory (dle § 49 Zákona) a Domov se zvláštním režimem (dle § 50 Zákona).

Sociální služby jsou v Domově důchodců Dobrá Voda poskytovány osobám, které dosáhly věku rozhodného pro přiznání starobního důchodu, nebo dospělým osobám, které jsou posouzeny jako plně invalidní.

Vytváří podmínky pro spokojený a smysluplný život těm občanům, kteří vzhledem ke svému věku, zdravotnímu stavu a sociální situaci potřebují péči, kterou není možné zajistit v domácím prostředí.

Mezi další cíle zařízení patří podpora soběstačnosti uživatelů, poskytování aktivizačních činností a zprostředkování kontaktu se společenským prostředím, respektování a uplatňování práva uživatelů podílet se na plánování a průběhu sociální služby, práva vyjadřovat své potřeby, touhy, přání a stížnosti.

Domov důchodců Dobrá Voda poskytuje služby bez ohledu na pohlaví, rasu, vyznání či národnost.⁴⁷

---

⁴⁷ *Výroční zpráva 2008 Domov důchodců Dobrá Voda.* Uložena v: Domov důchodců Dobrá Voda. s. 3.

Kapacita domova pro seniory	
	Celoroční pobyty
Kapacita zařízení k 31. 12. 2008	254
Průměrný počet uživatelů v roce 2008	251,69
Počet mužů	68
Počet žen	181
Počet nevyřízených žádostí o službu	213

Uživatelé domova pro seniory	
	Celoroční pobyty
Počet uživatelů k 31. 12. 2007	251
Počet přijatých uživatelů v roce 2008	105
Počet propuštěných uživatelů v roce 2008	9
Počet zemřelých uživatelů v roce 2008	98
Počet uživatelů k 31. 12. 2008	249

48

---

⁴⁸ VZ, s. 5.

Sociální oddělení

Sociální agenda, kterou zajišťují sociální pracovníce Domova důchodců Dobrá Voda, zahrnuje především Poradenství, Komunikaci, Podporu vztahů, Vedení, Týmovou spolupráci, aktualizaci standardů kvality sociálních služeb.⁴⁹

Aktivizační činnosti, ergoterapie

Účel aktivizace a ergoterapie - udržení soběstačnosti a samostatnosti uživatelů, navozování či udržení sociálních kontaktů, trénování paměti, rozvíjení pocitu vlastní užitečnosti

Pravidelné aktivity - ranní cvičení a společné zpívání na odděleních, ergoterapeutická dílna (každé dopoledne), ergoterapie na odděleních (skupinová na jídelnách či individuální na pokojích), práce a pobyt na zahradě nebo terase, promítání videa, muzikoterapie, canisterapie, doprovod a společnost ergoterapeuta a sociálních pracovníků.

Výrobky z dílny - keramika, košíky z pedigu, květinové aranžmá, věnečky, šité tašky, polštářky, hračky, kompenzační a polohovací pomůcky pro handicapované děti, výtvarné práce, pletené rukavice, ponožky, čepice aj.

Nejvýznamnější společenské a kulturní akce v roce 2008 - „Vepřové hody“, Návštěva výstavy exotických květin, Valentýnská zábava s tombolou, Zdravotní přednáška na téma „Mezilidské vztahy“, Velikonoční jarmark, Turnaj v kuželkách, Vystoupení dětí z MŠ ke Dni matek, „Májová Veselice“, Účast na Mikulášské nadílce, Vánoční jarmark, Táboračky na zahradě...⁵⁰

Ošetrovatelská péče

Domov důchodců Dobrá Voda zajišťuje svým uživatelům sociálních služeb ošetrovatelskou péči odpovídající jejich zdravotnímu stavu. Tato péče je poskytována v nepřetržitém provozu včetně sobot a nedělí. O uživatele Domova

---

⁴⁹ VZ, s. 7.

⁵⁰ VZ, s. 8 – 9.

pečuje 40 zdravotních sester, 6 ošetřovatelek, 56 sanitářů a pracovníků v přímé obslužné péči.

Výkony ošetřujícího personálu, které jsou indikovány lékařem, jsou hrazeny ze zdravotního pojištění uživatelů. Domov má uzavřenou smlouvu o poskytování ošetřovatelské a rehabilitační péče s pěti zdravotními pojišťovnami.

Důsledně dbáme na kvalitu poskytované ošetřovatelské péče. Tato péče je poskytována v souladu s Ošetřovatelskými standardy, které jsou průběžně aktualizovány v souladu s nejnovějšími poznatky ošetřovatelské péče.

Dbáme na pravidelné vzdělávání pracovníků všech profesí, kteří se zúčastňují vzdělávacích akcí a odborných seminářů.

Ze strany ošetřujícího personálu se společně se sociálními pracovníky snažíme o individuální přístup k uživatelům a vytváření příjemného prostředí. Vítejme návštěvy rodinných příslušníků a přátel našich uživatelů, i jejich zapojení do ošetřovatelského procesu.

Zajištění lékařské péče

Do Domova dochází denně externí praktický lékař, u kterého se mohou uživatelé zaregistrovat. Jestliže se uživatel rozhodne zůstat u svého praktického lékaře, je veškerá lékařská péče zajištěna tímto jeho lékařem. Ostatní specialisté (neurolog, kožní, zubní, psychiatr, oční) docházejí do Domova v pravidelných sjednaných intervalech. V odpoledních a nočních hodinách a o víkendech je lékařská péče zajišťována formou lékařské služby první pomoci nebo rychlou záchranou pomocí. Při zhoršení zdravotního stavu uživatele, kdy je nutná hospitalizace, je zajištěn jeho převoz do nemocnice.

Rehabilitační péče

Důležitou součástí komplexní péče o uživatele našich služeb je rehabilitace. Jejím cílem je udržet chodící i ležící klienty v nejlepší možné fyzické kondici. Rehabilitační postup indikuje lékař či fyzioterapeut podle diagnózy uživatele. Rehabilitační péči v našem domově zajišťují 2 fyzioterapeuti, maséři, zdravotní sestry, sociální pracovníci a ergoterapeut.

Základní rehabilitační metody aplikované v domově	
činnost	Kompetentní osoby
<u>Pasivní cvičení</u> Aktivní cvičení s dopomocí Kondiční cvičení Dechová gymnastika Cévní gymnastika Vertikalizace (sed, stoj, nácvik chůze) Chůze s pomůckami/doprovodem Polohování	Zdravotní sestry, fyzioterapeuti
<u>Ranní skupinová cvičení (rozcvičky)</u>	Sociální pracovníci, ergoterapeuti, zdravotní sestry
<u>Speciální techniky:</u> Využití metody PNF, Kenny, Bobath Podmiňování reflexů Manuální lymfodrenáž Techniky měkkých tkání Využití polohovacích dlah Aplikace fyzikální terapie: Magnetoterapie (nízkofrekvenční) Přístrojová lymfodrenáž Termoterapie (gelové sáčky)	Fyzioterapeuti
<u>Masáže</u>	Fyzioterapeuti, absolventi masérského kursu

51

---

⁵¹ VZ, s. 10 - 12.

Hospodaření v roce 2008

V roce 2008 byly příjmy organizace tvořeny zejména úhradou uživatelů za pobyt a stravu, příspěvkem na péči, tržbami od zdravotních pojišťoven, fakultativními poplatky a dalšími příjmy plynoucími z hlavní a doplňkové činnosti organizace.

Od MPSV obdržela organizace v roce 2008 neinvestiční dotaci v celkové výši 24.831.100,- Kč. Z toho částka 21.159.100,- Kč byla určena na financování služby domov pro seniory a částka ve výši 3.672.000,- Kč na financování služby domov se zvláštním režimem.

Za rok 2008 vykazovala organizace hospodářský výsledek před zdaněním v podobě zisku ve výši 583.677,56 Kč. Vzhledem k tomu, že odpisy dlouhodobého majetku roku 2008 nebyly pokryty příspěvkem zřizovatele, byla nám za sledovaný rok vyměřena daň z příjmů právnických osob ve výši 627.690,- Kč. Konečný výsledek hospodaření roku 2008 byl také ovlivněn změnami ve způsobu financování sociálních zařízení od roku 2007. V důsledku těchto změn a nejasností v původním výkladu zákona, nám vznikla daňová povinnost za rok 2007 ve výši 564.960,- Kč, která se stala účetním případem až v roce 2008. Celkově tak výsledek hospodaření za rok 2008 představuje ztrátu ve výši 608.972,44 Kč. Tato ztráta bude v plné výši pokryta příspěvkem od zřizovatele.

Personální oblast

Počet zaměstnanců k 1.1.2008 129

V roce 2008 přijato zaměstnanců 80

V roce 2008 odešlo celkem zaměstnanců 50

Z toho: dohodou 15, ve zkušební době 17, uplynutím doby 15, výpovědí ze strany zaměstnance 1, výpovědí ze strany zaměstnavatele 1, úmrtím 1

Počet zaměstnanců k 31.12.2008 160

Hlavním důvodem výrazného navýšení počtu zaměstnanců během roku 2008 byla změna organizace úklidu v našem domově. V březnu uplynulého roku jsme zrušili smlouvu s dosavadní úklidovou firmou a úklid nyní zajišťujeme vlastními zaměstnanci.

Složení zaměstnanců v organizaci k 31.12.2008			
	muži	ženy	celkem
Ředitel	1	0	1
Ošetrovatelská péče celkem	14	92	106
vrchní sestra	0	1	1
fyzioterapeut	1	1	2
nutriční terapeut	0	1	1
ošetrovatel	1	5	6
pracovník přímé obslužné péče	1	3	4
sanitář	11	41	52
zdravotní sestra	0	40	40
Sociální péče celkem	0	6	6
ergoterapeut	0	1	1
sociální pracovník	0	5	5
THP celkem	0	6	6
provozně-ekonomická vedoucí	0	1	1
finanční referent	0	1	1
mzdová účetní	0	1	1
personalista	0	1	1
skladník	0	1	1
spisový pracovník	0	1	1
Provoz celkem	6	35	41
dělník v prádelně	1	5	6
kotelník	0	2	2
kuchař	2	4	6
pomocný kuchař	0	4	4
švadlena	0	1	1
údržbář	2	0	2
uklízečka	0	17	17
vrátný	1	2	3
Celkem	21	139	160

52

---

⁵² VZ, s. 13 – 16.

ZÁVĚR

Práce se zabývá dvěma cíly. Prvním cílem je oficiální reflexe Domova důchodců Dobrá Voda. Týká se zpracování třech obecních kronik Dobré Vody a to od roku 1945 do roku 1999.

Druhým cílem je zmapovat, zda byl Domov důchodců Dobrá Voda izolován od okolního světa, zda se mu stranil či jestli byl aktivní v dění mimo domov, tedy v obci Dobrá Voda a jejím okolí.

Domnívám se, že cíle práce byly splněny.

Dle mého názoru se v obecních kronikách nachází mnoho informací o dění v obci Dobrá Voda u Českých Budějovic, ale je zde málo zmínek o Domově důchodců Dobrá Voda. Myslím si, že je to možná v důsledku izolovanosti domova od okolního světa nebo z pohledu kronikářů nejspíš není důležité zaznamenávat události týkající se přímo domova, protože by sám domov měl mít vlastní historii sepsanou samostatně.

Kroniky vypovídají o obecném dění domova jako například výstavba kanalizace, rozvody plynu, kulturních akcí atd. které se týkaly celého města Dobrá Voda. Ale také se zde vyskytují informace o zřízení kotelny či prádelny přímo na území domova.

Do budoucna by bylo zajímavé práci rozšířit o praktickou část, která by zkoumala, zda a jak se personál zabývá dokumentováním a archivováním informací Domova důchodců Dobrá Voda, popřípadě srovnáním dokumentací některých zařízení tohoto či podobného typu.

Doufám, že se získané výsledky mohou stát zajímavým informačním zdrojem nejen pro studenty, ale také pro pracovníky těchto i jiných zařízení.

Seznam použitých zdrojů

Literatura

Encyklopedie Českých Budějovic. Město České Budějovice: Nebe, 1998, s. 592. ISBN 90-238-3392-8.

Kadlec, J. *Českobudějovická diecéze*. České Budějovice: Sdružení sv. Jana Neumanna, 1995, s. 146. ISBN 80-901602-3-9.

Kalvach, Z. Onderková, A. *Stáří*. Praha: Galén, 2006, s. 44. ISBN 80-7262-455-5.

Matoušek, O. a kol. *Sociální služby*. Praha: Portál, 2007, s. 183. ISBN 978-80-7367-310-9.

Pospíšil, C. V. *Teologie služby*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2002, s. 214. ISBN 80-7192-748-1.

Tomeš, I. *Sociální politika: teorie a mezinárodní zkušenost*. Praha: SOCIOKLUB, 2001, s. 262. ISBN 80-86484-00-9.

Vondra, V. *Mým domovem je Dobrá Voda*. Dobrá Voda: Obecní úřad Dobrá Voda u Českých Budějovic, 2003, s. 141. ISBN 80-239-4481-9.

Elektronické dokumenty

Domov důchodců Dobrá Voda u Českých Budějovic [online]. © 2009, poslední aktualizace 20. února 2009 [cit. 5. května 2009]. Dostupné na WWW: <<http://www.domov-dobravoda.cz/>>.

Ministerstvo práce a sociálních věcí [online]. Praha: MPSV, © 2009, poslední aktualizace 15. dubna 2009 [cit. 25. května 2009]. Dostupné na WWW: <<http://www.mpsv.cz/cs/>>.

Prameny

Obecní kronika 1945-1976 (Oldřich Růžička). Uložena na: Obecní úřad Dobrá Voda u Českých Budějovic.

Obecní kronika 1977-1988 (Oldřich Růžička). Uložena na: Obecní úřad Dobrá Voda u Českých Budějovic.

Obecní kronika 1989-1999 (Oldřich Růžička – Václav Vondra). Uložena na: Obecní úřad Dobrá Voda u Českých Budějovic.

Státní okresní archiv České Budějovice, fond Domov důchodců Dobrá Voda.

Státní okresní archiv České Budějovice, fond Dobrá Voda u Českých Budějovic.

Výroční zpráva 2008 Domov důchodců Dobrá Voda. Uložena v: Domov důchodců Dobrá Voda.

Seznam použitých zkratek

aj.	a jiné
č.	číslo
JZD	Jednotné zemědělské družstvo
kul.	kulturní
ml.	mladší
NJP	Národní jednota pošumavská
MNV	Městský národní výbor
MPSV	Ministerstvo práce a sociálních věcí
MŠ	Mateřská škola
např.	například
OÚ	obecní úřad
Sb.	sbírky
SK	Sportovní klub
SOkA	státní okresní archiv
R1	Obecní kronika 1945-1976 (Oldřich Růžička). Uložena na: Obecní úřad Dobrá Voda u Českých Budějovic.
R2	Obecní kronika 1977-1988 (Oldřich Růžička). Uložena na: Obecní úřad Dobrá Voda u Českých Budějovic.
RNV	revoluční národní výbor
RV	Obecní kronika 1989-1999 (Oldřich Růžička – Václav Vondra). Uložena na: Obecní úřad Dobrá Voda u Českých Budějovic.
tzn.	to znamená
VZ	Výroční zpráva 2008 Domov důchodců Dobrá Voda. Uložena v: Domov důchodců Dobrá Voda.

Abstrakt

Neckářová, M. *Pohled obecních kronik Dobrá Voda na místní domov důchodců*. České Budějovice 2009. Bakalářská práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích. Teologická fakulta. Katedra praktické teologie. Vedoucí práce T. Veber.

Klíčová slova: dějiny obce Dobrá Voda, dějiny Domova důchodců Dobrá Voda, historie sociální péče.

Práce se zabývá dějinami Domova důchodců Dobrá Voda z pohledu obecních kronik Dobré Vody.

V první části se věnuje problematice stáří a stárnutí. Druhá část se zabývá dějinami obce Dobrá Voda u Českých Budějovic. Třetí část se zaměřuje na Domov důchodců Dobrá Voda, sociální péči o staré občany a náhledem na historický vývoj sociální péče. Čtvrtá část se věnuje dějinám Domova důchodců Dobrá voda od roku 1960 po současnost a obsahuje dílčí kapitoly, jako jsou: obecní kroniky z let 1945 až 1999 a první výroční zpráva domova z roku 2008.

Záznamy z jednotlivých obecních kronik se od sebe liší podle toho, v jakém historické období byla psána ta určitá kronika, či který kronikář prováděl zápis do obecní kroniky.

Abstract

View of community's chronicles Dobrá Voda at local retirement house.

Key terms: history of community Dobrá Voda, history of Retirement house Dobrá Voda, history of social work.

The work deals with history of Retirement house Dobrá Voda at view community chronicles Dobrá Voda.

The first part of the work considers to problematic age and ageing. The second part deals with history of community Dobrá Voda near České Budějovice. Third part discusses to Retirement house Dobrá Voda, social care about old people, and view at history evolution social care. Fourth part aims at history of Retirement house Dobrá Voda from 1960 to present and contains under-chapters such as: community chronicles from 1945 to 1999 and first annual house's report from 2008.

Notes from individual community chronicles are distinguish one from each other, according to in which history period was written certain chronicle, or which chronicler make the record into community chronicle.